

RADIJSKI ORKESTER IZ LJUBLJANE

Lahko smo pričakovali , da je ravno sodobna glasba interpreta-
cijska domena Simfoničnega orkestra RTV Ljubljana, ki je prišel
na festival pod vodstvom izkušenega Antona Nanuta.
Desetminutna eklada ROSETTE , ki je otvorila prvi koncert
tega na pogled mladega kolektiva s občutno udeležbo glasbenic,
prihaja izpod peresa Milana Stibilja / 1929 /, enega vodilnih
sodobnih jugoslovanskih avtrojev. V njej se očitno menjujejo
umirjeni odstavki , kjer prihaja do izraza / veljave / svojevrsne
barvna instrumentacija godal, s kontrastnimi , dinamično vzburlji-
vimi vstopi pihal, ki pa so bili za čude premalo natančni in
so tako oslabili vtis , vkljub vsemu neporno zanimivi novitete.
Solistka Dubravko Tomšičevo v Pragi že dobro poznamo, naprimer
z njenega gostovanja v ciklu "Svetovna klavirska glasba".
Tomšičeva ima pri nas svoje občinstvo, ki je znova znalo oceniti
njeno temperamentno , v izrazu bolj možato interpretacijo
Beethovnovega III.klavirskega koncerta v e- molu. Toda tudi
to pot ni bila igra orkestra dovolj inspirirana. Vtis celotnega
večera je prijetno dopolnila po pavzi angažirana in čustveno ~~in~~
topla interpretacija Franckove Simfonije v d- molu. Ambiciozni ~~in~~
korpus , ki v svojih vrstah očitno nima odveč močnih individu-
alnih osebnosti, je to pot zelo pozorno reagiral na Nanutovo
odločno in realno zastavljeno taktirko, zvok je bil za
malenkost bolj plastičen in nadvse prepričljiv / doživet /
Dirigentova inventivna zamisel / koncepcija / je bila lepo
izpeljana od nevsiljivega , v v pravšnji meri dramatičnega
akcenta v uvodu vse tja do zaključka v velikopoteznem
finalu .

/ psk /

P. S. Prevod izdelan v naglici,
a kar se da dosleden !!!!